

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 12/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. H., bytom B., a MUDr. K. Š., bytom B., zastúpených advokátom JUDr. J. G., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. E 247/94 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. H. a MUDr. K. Š. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. januára 2004 doručená sťažnosť Ing. E. H., bytom B., a MUDr. K. Š., bytom B. (ďalej len „sťažovateľky“), zastúpených advokátom JUDr. J. G., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. E 247/94. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 13. januára 2004.

Sťažovateľky požadujú vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 247/94. Ďalej požadujú primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 850 000 Sk.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľky na základe právoplatného exekučného titulu 6. júla 1994 podali okresnému súdu návrh na výkon rozhodnutia vypratáním nehnuteľnosti. Uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia okresný súd síce vydal 5. decembra 1995, avšak Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ho pre pochybenia sudcu 27. marca 1997 na základe odvolania povinných zrušil a vrátil okresnému súdu. Neskorším uznesením okresného súdu zo 4. decembra 1997 bol výkon rozhodnutia právoplatne nariadený, avšak ďalšími uzneseniami okresného súdu č. k. E 247/94-132 a č. k. E 247/94-134 z 31. januára 2001 bol výkon rozhodnutia vyhlásený za neprípustný. Na základe odvolania sťažovateľiek uzneseniami krajského súdu sp. zn. 17 Co 128/00 a sp. zn. 17 Co 129/00 z 27. apríla 2000 boli uznesenia okresného súdu ako predčasné zrušené a vrátené okresnému súdu. Od vrátenia spisu okresný súd vo veci vôbec nekonal a preto sťažovateľky návrh na výkon rozhodnutia 1. októbra 2002 vzali späť, pričom zároveň požiadali o exekúciu súdneho exekútora. Uzneseniami okresného súdu č. k. E 247/94-200 a č. k. E 247/94-201 z 18. októbra 2002 bolo konanie o výkone rozhodnutia zastavené. Napokon sťažovateľky udávajú, že svoju sťažnosť podávajú ústavnému súdu po tom, ako im Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „európsky súd“) listom z 1. októbra 2003 vrátil sťažnosť voči Slovenskej republike zo 16. júna 2001 s odporúčaním obrátiť sa na ústavný súd pred tým, ako bude sťažnosť európskym súdom prijatá na prejednanie.

Z uznesení okresného súdu č. k. E 247/94-200 a č. k. E 247/94-201 z 18. októbra 2002 vyplýva, že sa zastavil výkon rozhodnutia nariadený uznesením okresného súdu č. k. E 247/94-18 z 5. decembra 1995, a to na základe návrhu sťažovateľiek ako oprávnených. Obe uznesenia nadobudli právoplatnosť v tomto výroku 25. novembra 2002.

Z prípisu európskeho súdu z 1. októbra 2003 vyplýva, že európsky súd oznamuje sťažovateľkám svoje rozhodnutie z 30. septembra 2003 o odročení konania o ich sťažnosti až do ukončenia konania pred ústavným súdom s tým, aby sťažovateľky informovali európsky súd o priebehu a výsledku konania o ústavnej sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za oneskorene podanú.

Z tvrdení sťažovateliek, ako aj z predložených listinných dôkazov je nepochybné, že vec výkonu rozhodnutia vypratáním bytu vedená na okresnom súde pod sp. zn. E 247/94 bola 25. novembra 2002 právoplatne skončená zastavením konania na vlastnú žiadosť sťažovateliek. Najneskôr v uvedený deň prestalo dochádzať k priet'ahom v uvedenom konaní. Preto sťažnosť bolo treba podať v zákonnej dvojmesačnej lehote počítanej od uvedeného dátumu. Sťažnosť však bola odovzdaná na poštovú prepravu až 13. januára 2004, teda dávno po uplynutí zákonnej lehoty.

Na uvedenej skutočnosti nič nemení okolnosť, že sťažovateľky ešte 16. júna 2001 podali sťažnosť v rovnakej veci európskemu súdu. Podanie sťažnosti európskemu súdu v rovnakej veci nemá nijaký vplyv na beh zákonnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2004